

อิทธิพลทักษะทางการเงินที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการ
เกษียณอายุของข้าราชการ กองกำกับการปฏิบัติการอาชญากรรมการพิเศษ
สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง*
THE INFLUENCE OF FINANCIAL SKILLS ON RETIREMENT FINANCIAL
PLANNING AMONG GOVERNMENT OFFICERS OF THE SPECIAL CRIME
OPERATIONS SUB-DIVISION, IMMIGRATION BUREAU

จันทร์จิรา เชื้ออินทร์¹ และ พงศ์ศิริ คำขันแก้ว²

Janjira Chuea-intara¹ and Pongsiri Kamkankaew²

¹⁻²มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่

¹⁻²North-Chiang Mai University, Thailand

Corresponding Author's Email: janjirachueaintara@gmail.com

วันที่รับบทความ : 3 มีนาคม 2569; วันแก้ไขบทความ 9 มีนาคม 2569; วันตอบรับบทความ : 11 มีนาคม 2569

Received 3 March 2026; Revised 9 March 2569; Accepted 11 March 2026

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของทักษะทางการเงินที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการ กองกำกับการปฏิบัติการอาชญากรรมการพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการในสังกัดกองกำกับการปฏิบัติการอาชญากรรมการพิเศษ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง จำนวนทั้งสิ้น 43 คน เครื่องมือการวิจัยคือแบบสอบถาม

Citation:

* จันทร์จิรา เชื้ออินทร์ และ พงศ์ศิริ คำขันแก้ว. (2569). อิทธิพลทักษะทางการเงินที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการ กองกำกับการปฏิบัติการอาชญากรรมการพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง.

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 4(2), 754-771.

Janjira Chuea-intara and Pongsiri Kamkankaew. (2026). The Influence Of Financial Skills On Retirement Financial Planning Among Government Officers Of The Special Crime Operations Sub-Division, Immigration Bureau. Modern Academic Development and Promotion Journal, 4(2), 754-771.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้

ผลการวิจัย พบว่า อิทธิพลทักษะทางการเงินที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการ กองกำกับการปฏิบัติอาญากรรมการพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มี 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะการออมและการสร้างเงินสำรอง ($\beta = 0.374$) ทักษะการวางแผนการเงินระยะยาวและการประเมินความเสี่ยง ($\beta = 0.280$) และทักษะการเลือกผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงิน ($\beta = 0.134$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รวมทั้งผลการวิจัยยังได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับข้อเสนอแนะสำหรับกองกำกับการปฏิบัติอาญากรรมการพิเศษ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และธุรกิจการเงินเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่อไปด้วย

คำสำคัญ: ข้าราชการ, กองกำกับการปฏิบัติอาญากรรมการพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, ทักษะทางการเงินที่, การวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุ

Abstract

This study aimed to examine the influence of financial skills on retirement financial planning among government officers of the Special Crime Operations Sub-division, Investigation Division, Immigration Bureau. The research employed a quantitative approach. The population consisted of 43 government officers under the Special Crime Operations Sub-division, Investigation Division, Immigration Bureau. A structured questionnaire was used as the research instrument. Data were analyzed using multiple regression analysis to test the research hypotheses based on the established conceptual framework.

The results indicated that three dimensions of financial skills had a statistically significant influence on retirement financial planning at the 0.05 level. These included savings and emergency fund creation skills ($\beta = 0.374$), long-term financial planning and risk assessment skills ($\beta = 0.280$), and financial product and service selection skills ($\beta = 0.134$). The findings also provided practical recommendations for the Special Crime Operations Sub-division,

Investigation Division, Immigration Bureau, as well as for financial institutions, to serve as guidelines for the development and improvement of financial products and services in the future.

Keywords: Government officers, Special Crime Operations Sub-division Immigration Bureau, financial skills, retirement financial planning

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ซึ่งส่งผลกระทบต่อโครงสร้างประชากร ระบบเศรษฐกิจ และภาระด้านสวัสดิการของรัฐ (Kamkankae et.al., 2022) โดยเฉพาะประเด็นความมั่นคงทางการเงินหลังเกษียณอายุของบุคลากรภาครัฐซึ่งเป็นการกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนภารกิจด้านความมั่นคง การบังคับใช้กฎหมาย และการบริหารราชการแผ่นดิน (ณัฐมน เพิ่มสุข และ นภาพร นิลารณกุล, 2564) การวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุจึงมิใช่เพียงเรื่องส่วนบุคคล แต่เป็นประเด็นเชิงโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว ทั้งนี้ ความฉลาดรู้ทางการเงินและทักษะทางการเงินเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ช่วยให้บุคคลสามารถตัดสินใจทางการเงินได้อย่างมีเหตุผล วางแผนการออม การลงทุน และการบริหารหนี้สินได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่ความพร้อมทางการเงินในวัยเกษียณ (Petpairote, 2023) ในทางกลับกันหากขาดความรู้และทักษะดังกล่าว ย่อมเสี่ยงต่อการออมที่ไม่เพียงพอ ภาระหนี้สินสะสม และความไม่มั่นคงทางการเงินภายหลังสิ้นสุดการรับราชการ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของบุคคลและครอบครัว ตลอดจนเพิ่มภาระด้านงบประมาณและสวัสดิการของรัฐในระยะยาว (อารีย์วรรณ สุทธิพงศ์พันธ์ และ พงษ์ศิริบรรณพิทักษ์, 2565)

แม้ว่าข้าราชการจะมีระบบบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการหลังเกษียณเป็นหลักประกันรายได้ขั้นพื้นฐาน แต่ภายใต้บริบทเศรษฐกิจที่มีความผันผวนสูง อัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้น ค่าครองชีพที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และความเสียด้านสุขภาพในวัยสูงอายุ สวัสดิการดังกล่าวอาจไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในระยะยาว (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และ ประณณ แก้วเอี่ยม, 2558) หากขาดทักษะในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้จริง เช่น การจัดทำงบประมาณ การออมอย่างสม่ำเสมอ การบริหารความเสี่ยง และการตัดสินใจเลือกผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่เหมาะสม (ปวีณา คำพุกกะ,อรุณรัตน์ เสวตธรรม ปติวรดา ล้อมลาย สุภัตราภรณ์ สายสมบูรณ์

และ รินทร์ลภัส ชัยศิริฤกิตต์, 2567) โดยเฉพาะในกลุ่มข้าราชการซึ่งมีความมั่นคงด้านรายได้ ในช่วงวัยทำงาน อาจเกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าบำนาญของรัฐเพียงพอต่อการดำรงชีวิต หลังเกษียณ ส่งผลให้ละเลยการวางแผนการเงินส่วนบุคคลและการเตรียมเงินออมระยะยาว ซึ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อความเปราะบางทางการเงินในวัยสูงอายุ (สารัช เกาศรี สุชาติ อดุลย์บุตร และ บำเพ็ญ ไมตรีโสภณ. (2025)

กองกำกับการปฏิบัติอาชญากรรมกรพิเศษ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจด้านความมั่นคงและการบังคับใช้กฎหมายที่มีความซับซ้อนและมีความเสี่ยงสูง กำลังพลต้องปฏิบัติงานภายใต้ความกดดันและความรับผิดชอบสูง ซึ่งอาจส่งผลให้มีข้อจำกัดด้านเวลาและโอกาสในการพัฒนาทักษะทางการเงินส่วนบุคคล งานวิจัยในต่างประเทศพบว่า กลุ่มอาชีพที่มีภาระงานสูงมักมีแนวโน้มวางแผนเกษียณไม่เป็นระบบ หากขาดการเสริมสร้างความรู้และทักษะทางการเงินอย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม บทบาทของทักษะทางการเงินควบคู่กับความฉลาดรู้ทางการเงินในกลุ่มข้าราชการด้านความมั่นคงยังมีจำกัด ดังนั้นการศึกษานี้จึงมุ่งวิเคราะห์อิทธิพลของทักษะทางการเงินที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการในหน่วยงานดังกล่าวเพื่อเติมเต็มช่องว่างองค์ความรู้เชิงวิชาการและเพื่อสนับสนุนการกำหนดนโยบายและมาตรการพัฒนาสมรรถนะทางการเงินของข้าราชการอย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาอิทธิพลของทักษะทางการเงินที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการ กองกำกับการปฏิบัติอาชญากรรมกรพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

สมมติฐานการวิจัย

H1 ทักษะการจัดทำงบประมาณและควบคุมรายจ่ายมีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการ กองกำกับการปฏิบัติอาชญากรรมกรพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

H2 ทักษะการออมและการสร้างเงินสำรองมีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการ กองกำกับการปฏิบัติอาญากรรมกรมการพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

H3 ทักษะการบริหารจัดการหนี้มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการ กองกำกับการปฏิบัติอาญากรรมกรมการพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

H4 ทักษะการเลือกผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงินมีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการ กองกำกับการปฏิบัติอาญากรรมกรมการพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

H5 ทักษะการวางแผนการเงินระยะยาวและการประเมินความเสี่ยงมีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการ กองกำกับการปฏิบัติอาญากรรมกรมการพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

การทบทวนวรรณกรรม

การวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุ

การวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุเป็นกระบวนการเตรียมความพร้อมทางการเงินในระยะยาวที่ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ และจิตวิทยาที่มีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดย Amani & Fussy (2023) ได้อธิบายว่าการวางแผนเกษียณเป็นแบบแผนการดำเนินชีวิตที่สะท้อนการตระหนักรู้ต่ออนาคตและการกำหนดทิศทางทางการเงินอย่างมีเป้าหมาย ในขณะที่ Yeo et.al. (2024) ได้เน้นว่าการวางแผนดังกล่าวครอบคลุมการออม การลงทุน การคำนวณค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ และการประเมินปัจจัยเสี่ยง เช่น เงินเพื่อ อายุคาดเฉลี่ย และค่ารักษาพยาบาล ซึ่งล้วนส่งผลต่อคุณภาพชีวิตในวัยสูงอายุ Ingale & Paluri (2025) ได้ชี้ให้เห็นว่าการจัดสรรทรัพยากรในช่วงวัยทำงานอย่างเหมาะสมและต่อเนื่องเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้บุคคลมีรายได้เพียงพอหลังเกษียณ จากการสังเคราะห์แนวคิดดังกล่าว การวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณจึงหมายถึงกระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเงินอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประเมินความเสี่ยง เพื่อสร้างความมั่นคงและรักษาคุณภาพชีวิตในระยะยาว โดยเฉพาะในกลุ่มข้าราชการซึ่งมีรายได้ประจำและโครงสร้างรายได้ค่อนข้างจำกัด การเตรียมความพร้อมล่วงหน้าจึงมีบทบาทสำคัญต่อการลดความเสี่ยงด้านสภาพคล่องในอนาคต

การวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุถือเป็นกลไกพื้นฐานของความมั่นคงทางเศรษฐกิจทั้งในระดับบุคคลและระดับประเทศ โดย ลัลลียา สามสุวรรณ และ มนตรี โสคติยานุรักษ์ (2563) พบว่าบุคคลที่มีความรู้ทางการเงินและมีพฤติกรรมการวางแผนเกษียณอย่างเป็นระบบมีระดับความมั่งคั่งและความพร้อมทางการเงินสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับพิชชาภัทร์ สามปรุ สุพัตรา ยอดสุรางค์ รัชยา ภักดีจิตต์ และ ชาญ ธาระवास. (2566) ที่ชี้ว่าการเตรียมความพร้อมทางการเงินของประชากรช่วยลดภาระด้านสวัสดิการของรัฐและเพิ่มศักดิ์ศรีในการดำรงชีวิตของผู้สูงอายุ ในบริบทของประเทศไทย ความท้าทายด้านความเพียงพอของรายได้หลังเกษียณและระดับหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงสะท้อนถึงความจำเป็นในการส่งเสริมการวางแผนเกษียณอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในกลุ่มข้าราชการกองกำกับการปฏิบัติอาชญากรรม การพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งลักษณะงานมีความเสี่ยงและใช้สมรรถภาพทางกายสูง เมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุย่อมมีภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้น แม้จะมีระบบบำเหน็จบำนาญรองรับ แต่รายได้รวมมักลดลงจากช่วงปฏิบัติราชการ ดังนั้นการวางแผนการเงินล่วงหน้าอย่างมีระบบจึงไม่เพียงเป็นความรับผิดชอบส่วนบุคคล หากยังเป็นกลไกสำคัญในการรักษาความมั่นคงทางการเงินและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืนภายหลังเกษียณอายุอีกด้วย

ทักษะทางการเงิน

ทักษะทางการเงินหมายถึงความสามารถของบุคคลในการจัดการเรื่องการเงินของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้บริบทเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง โดย Petpairote (2023) ได้อธิบายว่าเป็นศักยภาพภายในที่ครอบคลุมทั้งความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม ซึ่งสะท้อนความสามารถในการบริหารทรัพยากรทางการเงิน ทำความเข้าใจและเลือกใช้บริการทางการเงิน รวมถึงเข้าถึงบริการที่เหมาะสมกับความต้องการ ในขณะที่ Imjai et.al. (2025) ได้เน้นว่าทักษะทางการเงินคือความสามารถในการใช้ความรู้และทักษะร่วมกับทัศนคติและพฤติกรรม เพื่อประเมินข้อมูลทางการเงิน วิเคราะห์ความเสี่ยง และตัดสินใจด้านการเงินอย่างมีเหตุผล อีกทั้ง ฐฐมน เพิ่มสุข และ นภาพร นิสารณกุล (2564) ชี้ให้เห็นว่าทักษะดังกล่าวจำเป็นยิ่งขึ้นในยุคที่ผลิตภัณฑ์ทางการเงินมีความซับซ้อนมากขึ้น เช่น เงินไซเบอร์ ค่าธรรมเนียม โครงสร้างผลตอบแทน และความเสี่ยงเฉพาะของผลิตภัณฑ์ จึงต้องอาศัยความสามารถในการเปรียบเทียบ วิเคราะห์ และเลือกทางเลือกที่สอดคล้องกับสถานการณ์และเป้าหมายส่วนบุคคล โดยไม่ถูกชักจูงจากข้อมูลตลาดเคลื่อนไหวหรือแรงจูงใจระยะสั้น ในทำนองเดียวกัน อารีย์วรรณ สุทธิพงศ์พันธ์ และ พุทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2565) เสนอว่าทักษะจะ

เกิดผลอย่างแท้จริงเมื่อการเรียนรู้เชื่อมโยงกับการตัดสินใจในชีวิตจริงและได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง จึงสะท้อนว่าทักษะทางการเงินมิใช่เพียงการรับรู้ความรู้ แต่เป็นความสามารถเชิงปฏิบัติที่นำไปสู่การตัดสินใจและพฤติกรรมทางการเงินที่ยั่งยืน

อีกทั้ง วิศววิท แข็งแรง ธีรวัตร ภูระธีรานรัชต์ และ อุบลวรรณ สุวรรณภูสิทธิ์ (2566) ได้เสนอว่าเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจัดระบบการเงินส่วนบุคคลอย่างครบวงจร ตั้งแต่การประเมินรายรับรายจ่าย การวางแผนใช้เงินให้สอดคล้องกับเป้าหมายชีวิต การตัดสินใจออมและลงทุนอย่างเหมาะสม ไปจนถึงการประเมินความเสี่ยงและผลกระทบระยะยาวของทางเลือกทางการเงินแต่ละประเภท โดยมีองค์ประกอบสำคัญคือเหตุผลและวินัยในการควบคุมพฤติกรรมค่าใช้จ่าย การจัดสรรเงินสำรองฉุกเฉิน และการเตรียมพร้อมต่อเหตุการณ์ไม่คาดคิด ซึ่งช่วยลดโอกาสเกิดปัญหาหนี้สินสะสมและความเปราะบางทางการเงินในอนาคต (ปวีณา คำพุกกะ,อรุณรัตน์ เศวตธรรม ปติวรดา ล้อมลาย สุภัตราภรณ์ สายสมบุรณ์ และ รินนทร์ลภัส ชัยหิรัญกิตต์, 2567) เมื่อพิจารณาในบริบทข้าราชการกองกำกับการปฏิบัติอาชญากรรมกรมการพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ทักษะทางการเงินยังมีความสำคัญเพราะรายได้มีลักษณะคงที่เป็นรายเดือนและมีข้อจำกัดในการสร้างรายได้เพิ่ม หากขาดทักษะในการบริหารเงิน อาจทำให้ไม่สามารถจัดสรรทรัพยากรเพื่อการออมและการลงทุนระยะยาวได้อย่างเพียงพอ โดยเฉพาะการเตรียมเงินเพื่อวัยเกษียณที่ต้องอาศัยการวางแผนล่วงหน้าและการตัดสินใจอย่างรอบคอบ ทักษะทางการเงินจึงเป็นฐานสำคัญที่ช่วยให้ข้าราชการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ได้คุ้มค่า ลดความเสี่ยงด้านการเงินและเสริมสร้างความมั่นคงทั้งในช่วงทำงานและภายหลังเกษียณ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ ข้าราชการในสังกัดกองกำกับการปฏิบัติอาชญากรรมกรมการพิเศษ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรทั้งหมดโดยไม่ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างและไม่

มีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีขนาดเล็กและระบุจำนวนได้อย่างชัดเจน ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 43 คน

เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามขึ้นโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางการเงิน และการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุเพื่อให้สามารถวัดตัวแปรตามกรอบแนวคิดของการวิจัยได้อย่างครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) 5 ระดับ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) อยู่ระหว่าง 0.923 ถึง 0.950

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ โดยเก็บรวบรวมจากแบบสอบถาม ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นตั้งรายละเอียดที่กล่าวมาข้างต้น และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย ตนเอง โดยนำแบบสอบถามไปสอบถามข้าราชการในสังกัด กองกำกับการปฏิบัติอาญากรรมการพิเศษ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้จำนวนทั้งหมด 43 ชุด ระหว่างมกราคม ถึง กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2569

การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของทักษะทางการเงินที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้

ผลการวิจัย

เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย คือ เพื่อศึกษาอิทธิพลของความฉลาดรู้ทางการเงิน และทักษะทางการเงินที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการ กองกำกับการปฏิบัติอาญากรรมการพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผลการศึกษาประกอบด้วย ผลการตรวจสอบผลการตรวจสอบการแจกแจงปกติของข้อมูล ผลการ ตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงของตัวแปร และผลการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

ผลการตรวจสอบผลการตรวจสอบการแจกแจงปกติของข้อมูล

ตารางที่ 1 แสดงผลการตรวจสอบผลการตรวจสอบการแจกแจงปกติของทักษะทางการเงิน

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	SK	KU
1. ทักษะการจัดทำงบประมาณและควบคุมรายจ่าย (SKB)	4.64	0.444	-0.861	0.900
2. ทักษะการออมและการสร้างเงินสำรอง (SKA)	4.73	0.413	-1.542	-0.542
3. ทักษะการบริหารจัดการหนี้ (SKD)	4.74	0.363	-1.072	1.486
4. ทักษะการเลือกผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงิน (SKP)	4.72	0.414	-0.988	-0.338
5. ทักษะการวางแผนการเงินระยะยาวและการประเมินความเสี่ยง (SKR)	4.69	0.370	-0.953	-0.807

จากตารางที่ 1 แสดงผลการตรวจสอบการแจกแจงปกติของข้อมูล พบว่า ตัวแปรทั้งหมดมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) อยู่ระหว่าง 4.64 ถึง 4.74 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ระหว่าง 0.363 ถึง 0.444 ค่าความเบ้ (SK) อยู่ระหว่าง -1.542 ถึง -0.953 และค่าความโด่ง (KU) อยู่ระหว่าง -0.807 ถึง 1.486 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีการกระจายตัวที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติ

ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปร

ตารางที่ 2 แสดงผลการตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงของตัวแปร

ตัวแปร	Y_PLT	SKB	SKA	SKD	SKP	SKR	Tolerance	VIF
Y_PLT	1.000							
SKB	0.848**	1.000					0.235	4.25
SKA	0.927**	0.807**	1.000				0.179	5.57
SKD	0.815**	0.711**	0.759**	1.000			0.283	3.53
SKP	0.754**	0.651**	0.757**	0.526**	1.000		0.413	2.42
SKR	0.890**	0.778**	0.812**	0.788**	0.600**	1.000	0.210	4.76

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ 0.01

จากตารางที่ 2 แสดงผลการตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงของตัวแปร พบว่า ตัวแปรแต่ละคู่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง 0.600 ถึง 0.927 สำหรับการตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์ร่วมพหุเชิงเส้นตรง (Multicollinearity) พบว่า ค่า Tolerance อยู่ระหว่าง 0.179 ถึง 0.413 ซึ่งมากกว่า 0.01 และค่า VIF อยู่ระหว่าง 2.42 ถึง 5.57 ซึ่งไม่เกิน 10 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้งหมดไม่มีปัญหาความสัมพันธ์ร่วมพหุเชิงเส้นตรง และมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณต่อไป (Mardia, Kent & Taylor, 2024; นิรันดร์ มหาวรรณ และพงศ์ศิริ คำขันแก้ว, 2568)

ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 3 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม Y_ PLT				
	b	SE	β	t	p-value
a(constant)	0.330	0.237		1.395	0.172
ทักษะการจัดทำงบประมาณและควบคุมรายจ่าย (SKB)	0.085	0.067	0.110	1.263	0.215
ทักษะการออมและการสร้างเงินสำรอง (SKA)	0.311	0.083	0.374	3.721	0.001*
ทักษะการบริหารจัดการหนี้ (SKD)	0.101	0.071	0.112	1.411	0.167
ทักษะการเลือกผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงิน (SKP)	0.137	0.067	0.134	2.029	0.050*
ทักษะการวางแผนการเงินระยะยาวและการประเมินความเสี่ยง (SKR)	0.250	0.083	0.280	3.015	0.005*

$$R = 0.967 \quad R^2 = 0.901 \quad R^2_{\text{change}} = 0.924$$

$$F = 86.00 \quad \text{Sig ของ } F = 0.000 \quad \text{Durbin-Watson} = 1.820$$

หมายเหตุ * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ โดยนำตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัว ได้แก่ ทักษะการจัดทำงบประมาณและควบคุมรายจ่าย (SKB) ทักษะการออมและการสร้างเงินสำรอง (SKA) ทักษะการบริหารจัดการหนี้ (SKD) ทักษะการเลือกผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงิน (SKP) และทักษะการวางแผนการเงินระยะยาวและการประเมินความเสี่ยง (SKR) ผลการทดสอบพบว่า

ทักษะการจัดทำงบประมาณและควบคุมรายจ่าย (SKB) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบเท่ากับ 0.085 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.110 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = -1.263$, $p\text{-value} = 0.215$) จึงปฏิเสธสมมติฐาน (H_1)

ทักษะการออมและการสร้างเงินสำรอง (SKA) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบเท่ากับ 0.311 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.374 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = 3.721$, $p\text{-value} = 0.001$) จึงยอมรับสมมติฐาน (H_2)

ทักษะการบริหารจัดการหนี้ (SKD) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบเท่ากับ 0.101 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.112 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = 1.411$, $p\text{-value} = 0.167$) จึงปฏิเสธสมมติฐาน (H_3)

ทักษะการเลือกผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงิน (SKP) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบเท่ากับ 0.205 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.134 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = 3.015$, $p\text{-value} = 0.050$) จึงยอมรับสมมติฐาน (H_4)

ทักษะการวางแผนการเงินระยะยาวและการประเมินความเสี่ยง (SKR) มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบเท่ากับ 0.250 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.280 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t = 3.015$, $p\text{-value} = 0.005$) จึงยอมรับสมมติฐาน (H_5)

โดยมีค่าคงที่ (a) เท่ากับ 0.330 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.9967 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) เท่ากับ 0.935 หรือร้อยละ 93.50 และมีค่า F เท่ากับ 86.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\text{Sig.} = 0.000$)

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y_PLT = 0.330 + 0.311 (SKA) + 0.250 (SKR) + 0.137 (SKP)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Y_PLT = 0.374 (SKA) + 0.280 (SKR) + 0.134 (SKP)$$

จากการวิเคราะห์พบว่า อิทธิพลทักษะทางการเงินที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการ กองกำกับการปฏิบัติอาญากรรมกรมการพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มี 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะการออมและการสร้างเงินสำรอง (SKA) ($\beta = 0.374$) ทักษะการวางแผนการเงินระยะยาวและการประเมินความเสี่ยง (SKR) ($\beta = 0.280$) และทักษะการเลือกผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงิน (SKP) ($\beta = 0.134$) ตามลำดับ ส่วนทักษะการจัดทำงบประมาณและควบคุมรายจ่าย (SKB) และทักษะการบริหารจัดการหนี้ (SKD) ไม่มีส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการ กองกำกับการปฏิบัติอาญากรรมกรมการพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากการนำเสนอผลการวิจัยจากหัวข้อข้างต้น สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ทักษะการจัดทำงบประมาณและควบคุมรายจ่าย (SKB) ไม่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ตามกรอบการวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำให้ต้องปฏิเสธสมมติฐาน (H1) ซึ่งผลดังกล่าวไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ Amani & Fussy (2023) Yeo, Lim & Yii (2024) และณัฐมน เพิ่มสุข และ นภาพร นิลภรณ์กุล (2564) ที่ต่างยืนยันว่าการจัดทำงบประมาณและการควบคุมรายจ่ายเป็นทักษะพื้นฐานที่ช่วยเสริมสร้างวินัยทางการเงิน ลดความเสี่ยงด้านหนี้สิน และเพิ่มความมั่นคงทางการเงินในระยะยาว อย่างไรก็ตาม ความไม่สอดคล้องนี้อาจอธิบายได้จากลักษณะเฉพาะของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นข้าราชการที่มีรายได้ประจำแน่นอน มีระบบเงินเดือนและสวัสดิการที่ค่อนข้างตายตัว ส่งผลให้การควบคุมรายจ่ายในชีวิตประจำวันอาจเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติจากโครงสร้างรายได้และภาระค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างคงที่ มากกว่าการอาศัยทักษะการจัดทำงบประมาณอย่างเป็นทางการ นอกจากนี้ ข้าราชการบางส่วนอาจมีรูปแบบการใช้จ่ายที่ยึดตามกรอบรายได้ที่มีอยู่แล้ว ทำให้ความแตกต่างของระดับทักษะด้านงบประมาณไม่สะท้อนผลลัพธ์ที่แตกต่างอย่างชัดเจนในเชิงสถิติ ดังนั้น แม้ทักษะการจัดทำงบประมาณและ

ควบคุมรายจ่ายจะได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในเชิงทฤษฎีว่าเป็นปัจจัยสำคัญต่อเสถียรภาพทางการเงิน แต่ในบริบทของการศึกษานี้ ทักษะดังกล่าวอาจยังไม่ปรากฏบทบาทเชิงประจักษ์ที่ชัดเจน เนื่องจากอิทธิพลของความมั่นคงด้านรายได้และระบบสวัสดิการของข้าราชการที่ช่วยลดแรงกดดันในการบริหารงบประมาณส่วนบุคคลลง

ทักษะการออมและการสร้างเงินสำรอง (SKA) มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ตามกรอบการวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H2) ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Petpairete (2023) ลัลลียา สามสุวรรณ และ มนตรี โสคติยานุรักษ์ (2563) และ อารีย์วรรณ สุทธิพงษ์พันธ์ และ พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2565) ที่อธิบายว่าการออมอย่างสม่ำเสมอและการมีเงินสำรองเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินในระยะยาว เนื่องจากการออมเป็นกระบวนการสะสมทรัพย์สินทางการเงินที่ต้องอาศัยวินัย ความต่อเนื่อง และการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งช่วยให้บุคคลสามารถรับมือกับความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ เหตุการณ์ฉุกเฉิน และความเสี่ยงในชีวิตได้ดีกว่าผู้ที่ขาดทักษะดังกล่าว โดยเฉพาะในบริบทของข้าราชการที่มีรายได้ประจำค่อนข้างมั่นคง การมีทักษะการออมและเงินสำรองจะยิ่งช่วยเสริมความพร้อมทางการเงิน ทั้งในช่วงทำงานและระยะหลังเกษียณ เพราะช่วยลดการพึ่งพาหนี้สิน เพิ่มความสามารถในการจัดการค่าใช้จ่ายที่ไม่คาดคิด และลดความเครียดทางการเงิน ผลการวิจัยจึงสะท้อนให้เห็นว่าทักษะการออมและการสร้างเงินสำรองเป็นทักษะที่มีบทบาทเชิงประจักษ์อย่างชัดเจนต่อความมั่นคงทางการเงิน และเป็นกลไกสำคัญที่เชื่อมโยงพฤติกรรมทางการเงินในปัจจุบันเข้ากับความมั่นคงในอนาคตอย่างเป็นรูปธรรม

ทักษะการบริหารจัดการหนี้ (SKD) ไม่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ตามกรอบการวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำให้ต้องปฏิเสธสมมติฐาน (H3) ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ Amani & Fussy (2023) ลัลลียา สามสุวรรณ และ มนตรี โสคติยานุรักษ์ (2563) พิชาภัทร์ สามปรี สุพัตรา ยอดสุรางค์ รัชยา ภักดีจิตต์ และ ชาญ ธาระवास (2566) ที่ยืนยันว่าการประเมินภาระหนี้ การจัดลำดับความสำคัญของหนี้ และวินัยในการชำระหนี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยลดความเสี่ยงทางการเงินและเสริมสร้างความมั่นคงในระยะยาว อย่างไรก็ตาม ความไม่สอดคล้องนี้อาจอธิบายได้จากบริบทของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นข้าราชการที่มีรายได้ประจำค่อนข้างมั่นคง และสามารถเข้าถึงแหล่งสินเชื่อที่มีเงื่อนไขผ่อนปรน เช่น สหกรณ์ออมทรัพย์หรือสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ ส่งผลให้ภาระหนี้อยู่ในระดับที่สามารถบริหารจัดการได้โดยไม่กระทบต่อผลลัพธ์หลักของการศึกษา นอกจากนี้ รูปแบบการชำระหนี้ของข้าราชการมักเป็นการหักเงินเดือนอัตโนมัติ ทำให้วินัยในการชำระหนี้เกิดขึ้นจากระบบมากกว่าทักษะส่วน

บุคคล จึงทำให้บทบาทของทักษะการบริหารจัดการหนี้ไม่ปรากฏผลเชิงประจักษ์อย่างชัดเจน ในเชิงสถิติ ผลการวิจัยจึงสะท้อนให้เห็นว่า แม้ทักษะการบริหารจัดการหนี้จะมีความสำคัญอย่างยิ่งในเชิงทฤษฎีและแนวคิดทางวิชาการ แต่ในบริบทของข้าราชการที่มีโครงสร้างรายได้ และระบบการชำระหนี้ที่ค่อนข้างมั่นคง ทักษะดังกล่าวอาจยังไม่เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ตามกรอบการวิจัยในครั้งนี้

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการเลือกผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงิน (SKP) มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ตามกรอบการวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H4) ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Imjai et.al. (2025) วิศวิวิท แข็งแรง ชีรวัตร์ ภูระธีรานรัชต์ และ อุบลวรรณ สุวรรณภูสิทธิ์ (2566) และ ปวีณา คำพุกกะ อรุณรัตน์ เสวตธรรม ปติวรดา ล้อมลาย สุภัตราภรณ์ สายสมบุรณ์ และ รินทร์ภัสส์ ชัยหิรัญกิตต์ (2567) ที่อธิบายว่าความสามารถในการประเมินความเสี่ยง ผลตอบแทน ต้นทุน และความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้บุคคลตัดสินใจทางการเงินได้อย่างมีเหตุผลและสอดคล้องกับเป้าหมายในระยะยาว เนื่องจากผลิตภัณฑ์ทางการเงินในปัจจุบันมีความหลากหลายและซับซ้อนมากขึ้น หากขาดทักษะในการเปรียบเทียบข้อมูลและทำความเข้าใจเงื่อนไขที่แท้จริง บุคคลอาจเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีต้นทุนสูงหรือไม่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของตนเอง ส่งผลให้เกิดความเสี่ยงทางการเงินในอนาคต ในบริบทของข้าราชการที่มีรายได้ประจำ และเป้าหมายทางการเงินค่อนข้างชัดเจน เช่น การวางแผนเกษียณหรือการคุ้มครองสุขภาพ ทักษะการเลือกผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงินจึงมีบทบาทสำคัญอย่างชัดเจน เพราะช่วยให้สามารถเลือกใช้เครื่องมือทางการเงินที่สอดคล้องกับสวัสดิการภาครัฐ ลดต้นทุนที่ไม่จำเป็น และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรทางการเงินในระยะยาว ผลการวิจัยจึงสะท้อนให้เห็นว่าทักษะด้านนี้เป็นกลไกสำคัญที่เชื่อมโยงความรู้ทางการเงินกับการตัดสินใจเชิงปฏิบัติ ซึ่งส่งผลต่อความมั่นคงทางการเงินอย่างเป็นรูปธรรม

ทักษะการวางแผนการเงินระยะยาวและการประเมินความเสี่ยง (SKR) มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ตามกรอบการวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน (H5) ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Amani & Fussy, D. S. (2023) Ingale & Paluri (2025) พิชาภัทร์ สามปรุ สุพัตรา ยอดสุรางค์ รัชยา ภักดีจิตต์ และ ชาญ ธาระवास (2566) ที่อธิบายว่าการกำหนดเป้าหมายทางการเงินระยะยาว การคาดการณ์ค่าใช้จ่ายในอนาคต และการประเมินความเสี่ยงอย่างรอบด้าน เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยให้บุคคลสามารถวางกลยุทธ์ทาง

การเงินได้อย่างมีเหตุผลและยั่งยืน เนื่องจากการวางแผนระยะยาวช่วยให้บุคคลมองเห็นผลกระทบของปัจจัยต่าง ๆ เช่น เงินเพื่อ การเปลี่ยนแปลงรายได้ และภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามช่วงวัย ขณะเดียวกันการเตรียมแผนสำรองและการทบทวนแผนอย่างสม่ำเสมอช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นทางการเงินและลดความเสี่ยงจากเหตุการณ์ไม่คาดคิด ในบริบทของข้าราชการที่มีรายได้ประจำแต่ต้องเผชิญความไม่แน่นอนหลังเกษียณ โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพและรายได้ที่ลดลง ทักษะการวางแผนการเงินระยะยาวและการประเมินความเสี่ยงจึงมีบทบาทสำคัญอย่างชัดเจนในการเสริมสร้างความพร้อมและความมั่นคงทางการเงินในอนาคต ผลการวิจัยจึงสะท้อนให้เห็นว่าทักษะด้านนี้เป็นปัจจัยเชิงประจักษ์ที่ช่วยเชื่อมโยงการตัดสินใจทางการเงินในปัจจุบันเข้ากับคุณภาพชีวิตและเสถียรภาพทางการเงินในระยะยาวได้อย่างเป็นระบบและมีตรรกะ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่าอิทธิพลทักษะทางการเงินที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการ กอปรกับการปฏิบัติอาชญากรรมการพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ มี 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะการออมและการสร้างเงินสำรอง ทักษะการวางแผนการเงินระยะยาวและการประเมินความเสี่ยง และทักษะการเลือกผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงิน ส่วน ทักษะการจัดทำงบประมาณและควบคุมรายจ่ายและทักษะการบริหารจัดการหนี้ไม่มีผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของข้าราชการ กอปรกับการปฏิบัติอาชญากรรมการพิเศษ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัยประกอบด้วย **1. ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้** ได้แก่

- 1.1 อุดมศึกษาการเงินควรพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่เน้นความเข้าใจเชิงโครงสร้างของผลิตภัณฑ์มากกว่าการให้ความรู้ทั่วไป ควรปรับแนวทางการสื่อสารและออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ลูกค้าสามารถเข้าใจโครงสร้าง เงื่อนไข ต้นทุน และความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์ได้อย่างเป็นรูปธรรม
- 1.2 อุดมศึกษาการเงินควรเน้นการออกแบบบริการที่ช่วยเสริมการประเมินและจัดการความเสี่ยงทางการเงินของลูกค้าอย่างเป็นระบบจึงควรพัฒนาเครื่องมือหรือบริการที่ช่วยให้ลูกค้าประเมินความเสี่ยงด้านรายได้ สุขภาพ ค่าใช้จ่ายในวัยสูงอายุ และเงินเพื่อได้อย่างเป็นระบบซึ่งจะช่วยยกระดับการวางแผนจากการออมเชิงปริมาณไปสู่การบริหารความเสี่ยงอย่างรอบด้าน
- 1.3 อุดมศึกษาการเงินควรออกแบบกลไกที่กระตุ้นพฤติกรรมวางแผนอนาคต

ทางการเงินอย่างต่อเนื่อง ควรพัฒนาระบบติดตามและทบทวนแผนการเงิน เช่น การแจ้งเตือนให้ประเมินแผนเป็นระยะ การปรับเป้าหมายตามช่วงวัย หรือการรายงานความก้าวหน้าของแผนเกษียณ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับกองกักกับการปฏิบัติอาณัติกรรมการพิเศษ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ได้แก่

2.1 ควรพัฒนาโปรแกรมเสริมความเข้าใจผลิตภัณฑ์และบริการทางการเงินเพื่อการเกษียณแบบเฉพาะกลุ่มกำลังพล โดยเน้นการแปลความรู้ให้กลายเป็นการตัดสินใจเชิงปฏิบัติเพื่อให้การวางแผนเกษียณมีประสิทธิภาพ ลดการตัดสินใจตามความเคยชิน และเพิ่มความมั่นคงทางการเงินระยะยาวอย่างเป็นรูปธรรม

2.1) ควรกำหนดระบบประเมินและจัดการความเสี่ยงทางการเงินและค่าใช้จ่ายวัยสูงอายุเป็นกระบวนการประจำปีควบคู่กับการติดตามแผนการเงินของกำลังพลออกแบบแบบประเมินความเสี่ยงมาตรฐาน เช่น ความเพียงพอของเงินสำรอง ภาวะครอบครัว ความคุ้มครองสุขภาพและความเสี่ยงจากหนี้ พร้อมแนวทางปรับแผนรายบุคคลเพื่อป้องกันการประเมินความเสี่ยงต่ำกว่าความเป็นจริง และทำให้การเตรียมพร้อมหลังเกษียณมีความรอบด้านมากขึ้น

2.3 ควรปรับนโยบายพัฒนาความรู้ ทักษะจากการเน้นการให้ความรู้ทั่วไปสู่การสร้างพฤติกรรมวางแผนอนาคตและทักษะที่มีผลจริง โดยใช้กลไกติดตามผลและแรงจูงใจเชิงระบบ ควรจัดระบบแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อเกษียณที่มีการตั้งเป้าหมาย ตรวจสอบ และปรับแผนเป็นรอบ เช่น ทุก 6-12 เดือน พร้อมเครื่องมือช่วยปฏิบัติ เช่น แบบฟอร์มแผนเกษียณ มาตรฐานการออมขั้นต่ำ หรือการสะสมเงินสำรองฉุกเฉินเพื่อทำให้การวางแผนเป็นพฤติกรรมจริงและยั่งยืน

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ได้แก่

3.1 ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมหน่วยงานหรือกลุ่มข้าราชการอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุในบริบทที่แตกต่างกัน และเพิ่มความสามารถในการอ้างอิงผลการวิจัยในภาพรวม

3.2 ควรศึกษาเชิงลึกด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสนทนากลุ่ม เพื่อทำความเข้าใจเหตุผล แรงจูงใจ และอุปสรรคในการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุที่ไม่สามารถสะท้อนผ่านข้อมูลเชิงปริมาณได้อย่างครบถ้วน

3.3 ควรนำตัวแปรด้านพฤติกรรมหรือปัจจัยด้านจิตวิทยาทางการเงิน เข้ามาศึกษาร่วมด้วย เช่นทัศนคติทางการเงิน ความเชื่อเกี่ยวกับการเงิน หรือการรับรู้ความมั่นคงในอนาคต เพื่ออธิบายพฤติกรรมวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุได้อย่างรอบด้านมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐมน เพิ่มสุข และ นภาพร นิลารณกุล. (2564). ทักษะทางการเงินที่ส่งผลต่อความมั่งคั่งทางการเงินของกลุ่มวิชาชีพครูในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 11(1), 68–82.
- นรินทร์ มหารวรรณ และพงศ์ศิริ คำชันแก้ว.(2568).อิทธิพลของคุณภาพชีวิตในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัย บริษัท พิทักษ์ทรัพย์สินเชียงใหม่ จำกัด. *วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่*, 3(6), 190-209.
- ปวีณา คำพุกกะ,อรุณรัตน์ เศวตธรรม ปติวรดา ล้อมลาย สุภัตราภรณ์ สายสมบูรณ์ และ รินทรลภัส ชัยหิรัญกิตต์. (2567). การศึกษาทักษะทางการเงินของนักศึกษา คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*, 26(2), 51–70.
- พิชชาภัทร์ สามปรุ สุพัตรา ยอดสุรางค์ รัชยา ภักดีจิตต์ และ ชาญ ธาระवास. (2566). การจัดการออมเงินส่วนบุคคลเพื่อการวางแผนเกษียณอายุ. *วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์*, 13(3), 587–601.
- ลลิลิยา สามสุวรรณ และ มนตรี โสคติยานุรักษ์. (2563). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของทักษะทางการเงิน ความเสี่ยงในการวางแผนการเงิน แรงจูงใจในการวางแผนการเงิน การรับรู้ความสามารถในตน และการวางแผนการเงินเพื่อเกษียณอายุของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. *วารสารหาดใหญ่วิชาการ*, 19(1), 131–156.
- วิศวิวิท แข็งแรง ธีรวัตร ภูระธีรานรัชต์ และ อุบลวรรณ สุวรรณภูสิทธิ์. (2566). ทักษะทางการเงินที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินของพนักงานธนาคารออมสินภาค 12. *วารสารวิจัยวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*, 7(3), 1–14.
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และ ประณ แก้วเอียน. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร. *วารสารวิทยาการจัดการ*, 32(2), 34–44.

- สารัช เกาศรี สุชาติ อุดมย์บุตร และ บำเพ็ญ ไหมตรีโสภณ. (2025). แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรี. *วารสารวิจัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ในเอเชีย (JSHRA)*, 31(1), 19–34.
- อารีย์วรรณ สุทธิพงษ์พันธ์ และ พงษ์สิทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์. (2565). ทักษะทางการเงินของนักเรียนนายร้อย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 16(2), 628–642.
- Amani, J., & Fussy, D. S. (2023). Retirement planning mistakes undermining the post-retirement adjustment and well-being. *Educational Gerontology*, 49(2), 158-173.
- Imjai, N., Yordudom, T., Yaacob, Z., Saad, N. H. M., & Sujirapongpan, S. (2025). Impact of AI literacy and adaptability on financial analyst skills among prospective Thai accountants: The role of critical thinking. *Technological forecasting and social change*, 210, 123889.
- Ingale, K. K., & Paluri, R. A. (2025). Retirement planning—a systematic review of literature and future research directions. *Management Review Quarterly*, 75(1), 1-43.
- Kamkankaew, P., Phattarowas, V. ., Khumwongpin, S. ., Limpiaongkhanan, P., & Sribenjachot, S. . (2022). Increasing Competitive Environment Dynamics and the Need of Hyper-Competition for Businesses. *International Journal of Sociologies and Anthropologies Science Reviews*, 2(5), 9–20.
- Mardia, K. V., Kent, J. T., & Taylor, C. C. (2024). *Multivariate analysis*. John Wiley & Sons.
- Petpairote, W. (2023). Financial skill and self-control affecting the saving behaviour of income earners in Thai municipalities. *International Journal of Innovative Research and Scientific Studies*, 6(1), 64-71.
- Yeo, K. H. K., Lim, W. M., & Yij, K. J. (2024). Financial planning behaviour: a systematic literature review and new theory development. *Journal of Financial Services Marketing*, 29(3), 979-1001.